

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 271/2026
18.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Небојше Ковачевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К бр.460/2024 од 20.01.2025. године, које је исправљено решењем истог суда К 460/2024 од 12.01.2026. године и Основног суда у Новом Саду Кв бр.566/2025 од 04.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 18. марта 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Небојше Ковачевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К бр.460/2024 од 20.01.2025. године, које је исправљено решењем истог суда К бр.460/24 од 12.01.2026. године и Кв бр.566/2025 од 04.12.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К бр.460/2024 од 20.01.2025. године, које је исправљено решењем истог суда К бр.460/24 од 12.01.2026. године, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка адвоката Милоша Стојановића, браниоца по службеној дужности окривљеног АА и одређено да се наведеном адвокату на име награде и накнаде нужних издатака досуђује износ од 135.000,00 динара. Истовремено је наложено рачуноводству Основног суда у Новом Саду да у року од 60 дана од дана правноснажности решења наведени износ уплати адвокату Милошу Стојановићу преко рачуна који се води код „... Банке“, док је исти захтев, преко досуђеног износа од 135.000,00 динара до тражених 207.000,00 динара одбијен као неоснован.

Истим решењем окривљени АА обавезан је да Основном суду у Новом Саду накнади износ од 135.000,00 динара на име трошкова кривичног поступка, и то браниоца по службеној дужности – адвоката Милоша Стојановића, у року од три месеца од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв бр.566/2025 од 04.12.2025. године, на основу члана 262. став 3. ЗКП, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Небојше Ковачевића, изјављена против решења Основног суда у Новом Саду К бр.460/2024 од 20.01.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Небојша Ковачевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде одредаба члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења или да побијана решења преиначи у делу у којем се окривљени обавезује на накнаду трошкова кривичног поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је одлуком о трошковима кривичног поступка суд повредио законске одредбе, јер није изрекао одлуку о ослобађању окривљеног од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка, иако су се стекли услови из члана 264. ЗКП, пошто би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног, јер нема ни приходе ни имовину, а тренутно се налази на издржавању казне затвора.

Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости у овом делу оценио неоснованим, имајући у виду да је одредбом члана 264. став 4. ЗКП прописана само могућност, а не и обавеза суда да окривљеног ослободи од плаћања трошкова кривичног поступка, те је на оцени суда да у сваком конкретном случају одлучи да ли има услова за примену наведене одредбе или не.

Стога, Врховни суд налази да се неосновано захтевом указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

У преосталом делу захтева, бранилац не указује на било коју повреду закона која је учињена побијаним правноснажним решењима или у поступку који је претходио његовом доношењу, већ указује на повреде закона учињене у правноснажно окончаном редовном кривичном поступку, и с тим у вези указује на повреде одредаба члана 434. став 5. ЗКП, члана 434. ЗКП, те члана 428. ЗКП. Како се у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног не односи на побијана решења, већ на повреде закона учињене правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.460/24 од 14.01.2025. године, против које пресуде овај захтев за заштиту законитости није поднет, то се Врховни суд није ни упуштао у оцену ових навода.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић